

Врз основа на член 48 став 4 од Законот за заштита на културното наследство („Службен весник на Република Македонија” бр.20/04), министерот за култура донесе

П Р А В И Л Н И К ЗА УПОТРЕБАТА НА ЗНАЦИ ЗА КУЛТУРНОТО НАСЛЕДСТВО ОПРЕДЕЛЕНИ СО МЕЃУНАРОДЕН ДОГОВОР

I - ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Со овој правилник се пропишува употребата на знаци за културното наследство определени со меѓународен договор (во натамошниот текст: меѓународни знаци).

Член 2

Меѓународни знаци во смисла на овој правилник се:

1. Знакот за распознавање утврден со член 16 став 1 од Конвенцијата за заштита на културните добра во случај на вооружен судир („Службен лист на ФНРЈ - Меѓународни договори и други спогодби” бр.4/56), кој е составен дел на овој правилник (Прилог бр. 1);

2. Знакот на светското наследство определен од Меѓувладиниот комитет за заштита на светското културно и природно наследство при Организацијата на Обединетите нации за образование, наука и култура (во натамошниот текст: УНЕСКО) како официјален знак на Конвенцијата за заштита на светското културно и природно наследство („Службен лист на СФРЈ” бр. 56/74), кој е составен дел на овој правилник (Прилог бр. 2).

II - УПОТРЕБА НА ЗНАКОТ ЗА РАСПОЗНАВАЊЕ ОД КОНВЕНЦИЈАТА ЗА ЗАШТИТА НА КУЛТУРНИТЕ ДОБРА ВО СЛУЧАЈ НА ВООРУЖЕН СУДИР

Член 3

Знакот за распознавање од Конвенцијата за заштита на културните добра во случај на вооружен судир (во натамошниот текст: знакот на Хашката конвенција од 1954 година), кога се употребува за означување на заштитените недвижни добра, се поставува:

1. На влезот на секој заштитен објект;
2. На секој пристап на границите на заштитеното подрачје.

Ако заштитениот објект има повеќе влезови, знакот се поставува на главниот влез.

По исклучок од став 1 точка 1 и став 2 од овој член, знакот се поставува на друго соодветно место на заштитениот објект доколку со тоа се обезбедува негова подобра видливост.

На заштитен објект се поставува само еден знак на Хашката конвенција од 1954 година.

Член 4

Означувањето во смисла на член 3 од овој правилник се врши со знак што е изработен од пластифициран лим или од друг соодветен материјал отпорен на атмосферски влијанија, со механизам за прицврстување и со димензии сообразени со изгледот на заштитеното добро и степенот на видливост на знакот.

Во случаите кога се употребува самостојно односно изолирано, знакот на Хашката конвенција од 1954 година треба да е со димензии:

1. За заштитени објекти најмалку 20 см x 30 см а најмногу 100 см x 150 см;
2. За заштитени подрачја најмалку 50 см x 75 см а најмногу 200 см x 300 см;

Во случаите кога се употребува повторен три пати во форма на триаголник, знакот на Хашката конвенција од 1954 година треба да е со димензии:

1. За заштитен објект најмалку 20 см x 30 см а најмногу 50 см x 75 см, со тоа што вкупната површина на повторените знаци, без растојанието меѓу нив од најмногу 5 см, изнесува најмалку 40 см x 60 см а најмногу 100 см x 150 см;

2. За заштитено подрачје најмалку 30 см x 45 см а најмногу 100 см x 150 см, со тоа што вкупната површина на повторените знаци, без растојанието меѓу нив од најмногу 10 см, изнесува најмалку 60 см x 90 см а најмногу 200 см x 300 см;

По исклучок од став 2 точка 2 и став 3 точка 2 од овој правилник, кога за тоа постојат оправдани причини, знакот на Хашката конвенција од 1954 година се аплицира на плоча со соодветна големина, боја, материјал и техника на изработка.

Во случаите од став 4 од овој член, на плочата се аплицира единствено знакот на Хашката конвенција од 1954 година, без додавање на други ознаки или текст.

Член 5

Знакот на Хашката конвенција од 1954 година, кога се употребува за означување на транспорт на заштитени движни добра, се поставува на соодветни места на превозните средства со кои се врши транспортот.

Во случаите од став 1 од овој член знакот може да биде насликан, залепен, прицврстен или поставен на друг начин, со димензии што овозможуваат негова јасна видливост дење, како од воздух така и од земја.

Член 6

Знакот на Хашката конвенција од 1954 година, кога се употребува за идентификација на службените лица задолжени за контрола, односно ангажирани за заштита на културното наследство во случај на вооружен судир, се применува според прописите за пријавување на меѓународни службени лица.

Член 7

Знакот на Хашката конвенција од 1954 година, кога се употребува на посебно знаме, се аплицира хоризонтално или вертикално, во зависност од типот на носачот и начинот на поставувањето.

Знамето се изработува од соодветен материјал и со димензии сообразени со неговата намена.

Знамето од став 1 од овој член се поставува:

1. На кровот или на друго соодветно место на заштитен објект;
 2. На посебен јарбол на пристапите или на друго соодветно место во рамките на границите на заштитеното подрачје.
 3. На превозните средства со кои се врши транспортот на заштитените движни добра.
- Во случаите од став 3 од овој член знамето се употребува како дополнителна ознака.

III - УПОТРЕБА НА ЗНАКОТ НА СВЕТСКОТО НАСЛЕДСТВО

Член 8

Знакот на светското наследство се употребува:

1. За означување на недвижното културно наследство запишано во Листата на светско наследство;
2. За проекти и програми што се поврзани со промовирањето и примената на Конвенцијата за заштита на светското културно и природно наследство;
3. На меморандуми, плика, публикации и службени материјали на државни и органи на единиците на локалната самоуправа, јавни установи и други правни лица одговорни за заштитеното добро на кое му е признат статусот на светско наследство, како и на униформите на службените лица за заштита на таквото добро;

4. На комуникациски производи поврзани со Конвенцијата и заштитеното добро со статус на светско наследство.

Член 9

Знакот на светското наследство, кога со него се означува недвижно културно наследство запишано во Листата на светско наследство, има златно-жолта боја и се употребува заедно со логото на УНЕСКО.

Знакот и логото од став 1 од овој член се поставуваат на соодветно место на заштитеното добро, на меѓусебно растојание и со димензии односно на начин што визуелно не го нарушува изгледот на заштитеното добро.

Член 10

Недвижно културно наследство запишано во Листата на светско наследство, по потреба, се означува со посебно знаме на кое се аплицирани знакот и логото од член 9 став 1 од овој правилник.

Знамето од став 1 од овој член се поставува на соодветно место на заштитениот објект односно на пристапите и на други соодветни места во границите на заштитеното подрачје со статус на светско наследство.

Во случаите од став 1 од овој член знамето се употребува како дополнителна ознака.

Член 11

Недвижно културно наследство запишано во Листата на светско наследство, независно од означувањето во смисла на членовите 9 и 10 од овој правилник, се означува со поставување на една или повеќе плочи, изработени од соодветен материјал и со димензии што не го нарушуваат изгледот на доброто.

Плочата од став 1 од овој член се поставува на место што овозможува да биде лесно видена од посетителите.

Плочата од став 1 од овој член го содржи знакот на светското наследство и текстот: „(Назив на доброто) е запишано во Листата на светско наследство согласно со Конвенцијата за заштита на светското културно и природно наследство. Запишувањето во Листата ги потврдува исклучителните вредности на ова културно наследство, кое што заслужува да биде заштитено во интерес на човештвото.”

Покрај текстот од став 3 од овој член, плочата содржи и краток текстуален опис на заштитеното добро.

Член 12

Во случаите од член 8 точка 2 од овој правилник знакот на светското наследство се употребува особено при организирање на изложби, предавања, работилници, јавни трибини, семинари, презентации, свечености, медиумски кампањи и слични настапи поврзани со Конвенцијата за заштита на светското културно и природно наследство.

Во случаите од став 1 од овој член знакот на светското наследство се употребува самостојно, во која било боја зависно од техничките можности и уметничкиот израз.

Во случаите од став 1 од овој член знакот на светското наследство се употребува на пригоден начин, на сите материјали или производи поврзани со односниот проект односно програма.

Член 13

Во случаите од член 8 точка 3 од овој правилник знакот на светското наследство се употребува единствено за активности поврзани со односното заштитено добро со статус на светско наследство.

Член 14

Во случаите од член 8 точка 4 од овој правилник знакот на светското наследство се употребува единствено на производ со едукативна, научна, културна или уметничка вредност поврзан со принципите и вредностите на светското наследство.

IV - ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 15

Ознаките на национално културно наследство со статус на светско наследство, поставени пред денот на влегувањето во сила на овој правилник, ќе се заменат според одредбите на овој правилник најдоцна две години од неговото влегување во сила.

Член 16

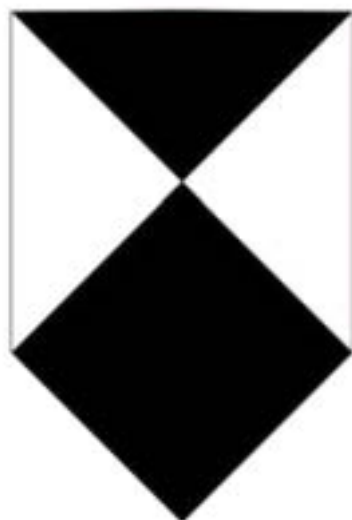
Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија”.

Бр. 02-2163/5
5 април 2005 година
Скопје

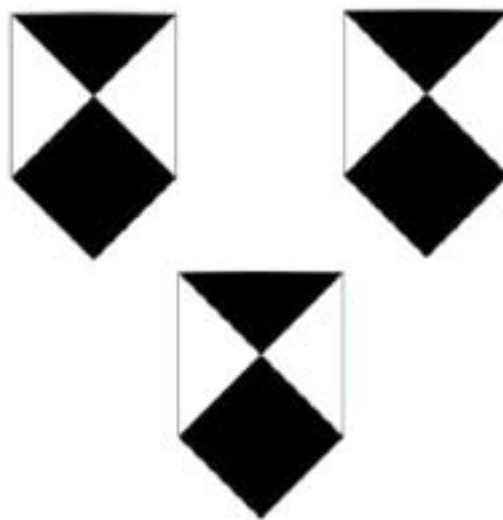
Министер за култура,
Благој Стефановски, с.р.

Прилог бр. 1: ЗНАК НА ХАШКАТА КОНВЕНЦИЈА ОД 1954 ГОДИНА

а) Упоиџребен самостојно

б) Упоиџребен појвиорен џри џаџи во форма на џриаџолник

Прилог бр. 2: ЗНАК НА СВЕТСКОТО НАСЛЕДСТВО

